

Voda má...

Sbírka žákovských básní a próz
ke Dni Země 2014

I. ZŠ Zruč nad Sázavou
~ 2014 ~

Voda

Jan Trpišovský, 3. A

Voda je zázračná!

V mořích je slaná,
v řekách je sladká.

V bystřinách je rychlá,
v tůních je pomalá.

Ve studánce je čistá,
v kaluži je špinavá.

Voda

Jan Trpišovský, 3. A

Voda je zázračná!

V mořích je slaná,
v řekách je sladká.

V bystřinách je rychlá,
v tůních je pomalá.

Ve studánce je čistá,
v kaluži je špinavá.

Jednou v létě jela Julie s rodinou na dovolenou. Jako vždy jeli na chalupu. Julie tam moc ráda jezdí, protože je to na samotě a blízko chalupy je jezero. Po příjezdu vyskočila Julie z auta. Na zádech měla batoh a v ruce plyšového psa. Za ní běželo štěně bernského psa Max. Když si Julie vybalila, šli s Maxem k jezeru. Na mobilu si pustila oblíbenou písničku a byla spokojená.

Najednou si Julie všimla, že se na jezeře vytvořil vír a nad ním někdo stojí. Nebyl to člověk, postavu tvořila voda. Julie si promnula oči, ale tajemná postava nezmizela. Rozplynula se až v okamžiku, kdy vstoupila do vody. Po koupání vzala Julie Maxe do náručí a rychle běželi domů. Vždyť už byla skoro tma.

Ráno šli oba zase k jezeru. Najednou viděli to, co předchozí den. „Maxi, myslíš, že zase zmizí?“, ptala se Julie svého kamaráda. Tajemná postava ale tentokrát nezmizela, ani když dívka vstoupila do vody. Pomalu se k ní přiblížila, až na dosah ruky, ale nedotkla se jí. Bála se, že zmizí. „Kdo jsi?“, zeptala se odvázně Julie. „Jsem ochránkyně vody a také se tak jmenuji. Mám ještě dva bratry a sestru. Jmenují se Oheň, Vzduch a Země. Může mě vidět jen jeden člověk a jedno zvíře a to jsi ty a tvůj Max. Už mi ale nezbývá moc času! Vyříd' všem lidem naše poselství! Chraňte vodu, vzduch, rostliny a živočichy! Jinak zahynete...“

„Ano Vodo, všem lidem to vyřídíme. Sbohem. Nezapomeneme!“ Když se Julie a Max vrátili domů, vše řekli svým rodičům. Ti už se postarali o to, aby se poselství Vody dozvěděli ostatní lidé.

Do vody můžeme skákat,
a pak kolem sebe cákat.

Voda je většinou průzračná,
pro nás je ovšem báječná.

Ve vodě žijí ryby,
mají své vlastní sliby.

U vody si hrajeme rádi,
každý tam čas rád stráví.

Do vody můžeme skákat,
a pak kolem sebe cákat.

Voda je většinou průzračná,
pro nás je ovšem báječná.

Ve vodě žijí ryby,
mají své vlastní sliby.

U vody si hrajeme rádi,
každý tam čas rád stráví.

Napsal: Zdeněk Jelínek, 4. A

Jednou v létě, když jsem přijel k prababičce, tak jsem se na dvorku nudil. Vzal jsem věci a šel na své oblíbené místo v lese. Vyjdu po cestičce nahoru a ocitnu se na mýtině. Na této mýtině se nachází malá bažinka, kde trávím dost času. Večer tu poslouchám žabí sbor, hezky mi zpívá k odpočinku. „Jejda! Co to je? To je ale velké mraveniště!“ Mravenci padají do vody! Hned jim běžím pomoci. Když lovím mravence z vody, uvědomím si, že mám mokré ruce. „Jak je to možné, že voda je tak mokrá? Voda,“ řeknu si v duchu. Najednou si uvědomím ten zázrak. Voda je zázrak, který nelze nahradit. Začnu si vybavovat různé živočichy. Ryby, volavky, kachny, čápy. Lehnu si a začnu snít. Vzpomenu na básničku o rybě, kterou mi děda zpíval, když jsem s ním byl u rybníka. Hrozně se mi voda líbí, ale teď se kvůli mravencům, co tam spadli, na ni trochu hněvám. Když odcházím, šlápnu na kámen, ten mi ujede pod nohou a já spadnu do vody. Už se brodím pryč, ale najednou slyším štěbetání. Vejdu do rákosí a najdu tam hnízdo volavek, ve kterém se choulilo pět malých volavčích mláďat. Věděl jsem, že na ně nemám sahat. Jejich roztomilé malé zobáčky se otvírají a zavírají. Tu vidím, jak přilétá máma volavka. Nechám mláďata na pokoji a jdu rychle pryč, než mě máma volavka zpozoruje. Když jdu k autu, něco ucítím v kapse. Je to malá rybička. Vrátil jsem se a pustil rybičku zpátky do vody. Po návratu domů jsem si uvědomil, jak je voda důležitá pro vše živé.

Napsal: Anežka Pažoutová, 5. A

Voda sice živá není,
ale život není bez ní.
A já vodu piju rád,
chňapám po ní chňapi – chňap.

Voda je zdravá,
to všichni víme.
Ani není drahá,
tak ji tedy pijme.
Tak ji pijme a zdravě žijme.

Ještě, že nejsme v Africe.
Tam je sucho velice.
Můžeš dát ruku na to,
že voda tam je nad zlato.

Voda

Voda

Aleš Dolejší, 6. A

Voda je tu už od pradávna,
to ví snad každá máma.
Voda je čistá a průzračná
a v létě je zas báječná.

Voda je můj vzácný život
a řídí ho jeden pilot.
Co se stane z vody, když je mráz,
to ví přece jen děda Mráz.

Když uvidím kapku vody,
stromům zase rostou plody.
Voda je jako vzácný kov,
přesto jí je někdy moc.

V létě voda pěkně zchladí,
zůstaneme pořád mladí.
Někdy je voda velký živel,
neposlechne žádný povel.

Voda

Voda

Filip Zich, 6. A

Maličký pramínek vyvěrá ze země,
podívejte se, už potůček je ze mě,
pomalu teču si, razím si cestu
a jako řeka dorazím k městu.

Valím se korytem, po jezu stékám,
plavu si plynule vstříc dalším řekám,
na jednom soutoku své síly spojíme,
jezera, přehrady spolu naplníme.

Vlnky mé skáčou vstříc velkým dálkám,
teď vůbec netuším, kam vlastně chvátám,
snem mým je oceán anebo moře,
zrodila jsem se ve velké hoře.

Z mraků si kapu, slunce mě vysouší,
najde se někdo, kdo ještě netuší,
kdo vlastně jsem? Kdopak se poddá?
To jsem já! Přeci VODA!

VODA

VODA

Jana Kratochvílová, 6. A

Voda je všude kolem nás,
doufám, že ji taky znáš,
je víc druhů vodičky,
věřte tomu, lidičky.

Čistá je na kytky
a nečistá na zbytky,
vodu miluje celý svět,
roste po ní každý květ.

Neslaná je v potoce,
chci ji mít vždy po ruce,
plavou v ní rybičky
a vaří z ní babičky.

Vážte si jí každý den,
je to pravda a ne sen.

Zamrzlá voda

Zamrzlá voda

Josef Chaloupka, 6. A

Voda, voda, vodička
teče dolů z kopečka,
pod kopečkem velká louže,
dobře se mi po ní klouže.

Vodo, vodo, vodičko,
zamrzni nám brzičko,
když je voda samý led,
ubírám se na něj hned.

Vezmu brusle, hokejku,
zahraji si chvilenu,
do brány pár gólů dám,
jedna, dvě a už jsou tam.

A když hokej dohraju,
sundám brusle a helmu,
doma si čaj uvařím
a na počítači si zapařím.

CESTA VODY

Anděl Martin, 6. A

Teče napříč městy
i podél lesní cesty,
a to hodně let,
co světem je tento svět.

Teče napříč městy
i podél lesní cesty,
a to hodně let,
co světem je tento svět.

Potoky a řeky tvoří,
vlévá se do různých moří,
teplá i studená může být,
někdy je lepší se před ní skrýt.

Potoky a řeky tvoří,
vlévá se do různých moří,
teplá i studená může být,
někdy je lepší se před ní skrýt.

Vine se napříč žitím,
ohraničeného lidským bytím,
jednou uvízne v síti
a daruje tep dítěti.

Vine se napříč žitím,
ohraničeného lidským bytím,
jednou uvízne v síti
a daruje tep dítěti.

Pamatuje první jarní paprsky
i romantické podzimní procházky,
prožila dvě Kristova tisíciletí,
viděla zrození spousty dětí.

Pamatuje první jarní paprsky
i romantické podzimní procházky,
prožila dvě Kristova tisíciletí,
viděla zrození spousty dětí.

VODA

Martin Kvasnička, 6. A

Hučí, šumí voda v potoce,
hučí, šumí v moři i v řece.
Voda je nejlepší dar na světě,
pro mě, pro nás i pro tebe.

Hučí, šumí voda v potoce,
hučí, šumí v moři i v řece.
Voda je nejlepší dar na světě,
pro mě, pro nás i pro tebe.

Voda je krásně průhledná,
pro lidi velmi potřebná.
Voda je čirá a modrá,
pro nás všechny velmi dobrá.

Voda je krásně průhledná,
pro lidi velmi potřebná.
Voda je čirá a modrá,
pro nás všechny velmi dobrá.

Kapka vody osvěží,
když rty do ní ponoříš.
Kapka deště pohladí,
v horkém dnu tě ochladí.

Kapka vody osvěží,
když rty do ní ponoříš.
Kapka deště pohladí,
v horkém dnu tě ochladí.

Kdyby vody nebylo,
nic na Zemi by nežilo.
Bez vody se nedá žít,
každý z nás ji musí pít.

Kdyby vody nebylo,
nic na Zemi by nežilo.
Bez vody se nedá žít,
každý z nás ji musí pít.

Voda a život

Michaela Radiková, 6. A

Voda je zázrakem planety, to každý ví,
i malé dítě to snad pochopí,
vody je na světě nejvíce,
hlavně v moři a v rybníce.
Moře v Čechách lidem schází,
nikde blízko se však nenachází,
moře schází také mně,
teplo u něj mě vždy zahřeje.

Voda je hodně důležitá,
hlavně pro mě, pro člověka,
vodu však také potřebují
naši psíci rozmazlení.
Voda velká radost je,
v létě si ji každý užije.

Po vodě se nedá chodit,
ale můžeš se v ní brodit.
Nebe je modré jako voda,
nemohu si na něj sáhnout, škoda.
Vodou se zalévají květiny,
dostanou potřebné živiny.

Dneska už snad každý ví,
že život s vodou je nejlepší.

Voda kolem nás

Veronika Kačírková, 6. A

Vodu využíváme každý den,
nejen když zrovna jdeme ven.
Je všude kolem nás,
i když je venku mráz.
Na poušti je málo vody,
už je to tak od přírody.

Občas je ale hodně vody,
která nadělá velké škody.
Ničí krásné louky,
topí malé brouky.
Ve vodě bydlí mnoho živočichů,
já však nepatřím k nim ani trochu.

V moři je vody dost,
máme ji tam pro radost.
Je krásně průhledná,
pro lidi potřebná.
Voda je teplá i studená,
ale přesto nádherná.

Voda padá z nebe,
zasáhne i tebe.
Žraloci a velryby
bez vody by nebyli.
Tak si té naší vody važme,
ať nám tu vydrží, se snažme.

AMARA ŠTĚSTÍ MÁ

Leila Štěpánková, 6. B

V jedné daleké zemi v Africe žila holčička, která se jmenovala Amara. Bydlela s rodiči, třemi bratry a pěti sestrami v jedné moc chudé vesnici. Byla to moc chudá rodina. Bydleli v chatrči v jedné místnosti. Tatínek měl práci jen někdy a maminka byla doma s dětmi. Často neměli ani co jíst a šaty měl každý také jen jedny. Do školy chodili jen dva starší chlapci. Nejmladší bratříček a všechna děvčata do školy chodit nemohli. Ale děti byly přesto veselé a celý den běhaly venku a hrály si.

Děti ale také musely pomáhat. Jedna z jejich každodenních povinností bylo i chodit pro vodu. Chodily 2 kilometry ke studni, u které musely vždycky čekat ve frontě, než na ně přišla řada. Potom nabraly do kanystru vody, co unesly, a šly zase domů. Voda v té studni ale nebyla čistá, jako jsme zvyklí my, když si ji natočíme z kohoutku. Byla trochu nažloutlá a byla v ní zrnka písku a občas i nějaká špína nebo mrtvý hmyz. Jiná studna však v okolí nebyla. Tuto vodu používali na všechno. Pralo se v ní, vařilo se z ní a samozřejmě ji také pili.

Děti nevěděly, že ve špinavé vodě jsou také bakterie, které jim mohou ublížit. Maminka jim sice zakázala pít vodu po cestě od studny a děti měly počkat s pitím až domů, kde jim maminka vodu vždycky nejdříve převařila, ale Amara měla ten den hroznou žízeň a napila se hned u studny. Ještě ten večer se jí udělalo špatně a dostala horečku. Maminka hned běžela ke staré sousedce Aknutě, která pomáhala léčit nemocné. Aknuta zůstala u Amary pět dní a nocí a starala se o ni. Vařila jí čaje z bylin a kořenů a modlila se. Po pěti dnech se Amara začala uzdravovat. Byla sice slabá a ještě hubenější než předtím, ale žila. Všichni se radovali a zpívali: „Amara štěstí má, Amara štěstí má...“. Ten rok totiž umřelo ve vsi 12 dětí hlady nebo proto, že onemocněly ze špinavé vody.

Čistá voda není všude samozřejmostí jako u nás. Celá Afrika na jih od Sahary trpí nedostatkem pitné vody a potravin. Musíme se starat o to, aby naše voda zůstala čistá, a pomoci lidem, kteří čistou vodu nemají.

Voda v ročních obdobích

Nikola Chudobová, 6. B

Na břehu rybníka
viděla jsem vodníka.
Seděl tam mnoho dní,
byl totiž dřevěný.

Seděl tam už mnoho let,
koukal se, jak taje led.
Na jaře snášel přeháňky
a my uklidili sáňky.

V létě voda bývá teplá,
my se jdeme koupat, hurá!
Kruhy, plavky, lehátka,

Na podzim už někdy sněží,
voda nás již neosvěží.
Po ránu bývá vlahá rosa
a nám už je venku kosa.

V zimě sáňky opět vyneseme,
s přáteli si rádně zablbne.
Venku krásně sněží,
Vánoce se blíží!

je to prostě pohádka.

Patrik Nerád, 6. B

Voda je zdroj našeho života,
hlavní na ní je čistota,
kdyby jí na Zemi nebylo,
všechno by tu vymřelo.

Tak se trochu zamyslete,
když ji znečišťujete,
dojde možná za sto let
a už ji nevrátíte zpět.

V Africe jí mají málo,
mnoho lidí by za ni život dalo,
proto je třeba si jí vážít
a dobře s ní hospodařit.

Štěpán Vavříčka, 6. B

Štěpán Vavříčka, 6. B

Byl jednou jeden starý rybář, kterému náhle zemřela jediná dcera. Stařec byl sám, opuštěný a smutný. Jednou, když šel na ryby, se mu znenadání zjevila vodní víla. Viděla, jak je starý pán smutný, a proto se ho zeptala: „Co Tě trápí, rybáři?“ Rybář jí o všem pověděl. Víla mu na to pravila: „Pomohu ti, ale nejdříve pomůžeš ty mně.“

„V tomto rybníce žije obrovský sumec zabiják, který má na svědomí mnoho škod, a dokonce ohrožuje i mé zlaté rybky. Pokud tohoto sumce chytíš a nebude to snadné, splním Tvé přání. Mám pod svou mocí pramen živé vody, pár kapek živé vody Tvou dceru oživí. Do Tvého života se pak vrátí opět radost a život milované dcery.“ Stařec tedy souhlasil. Den co den, noc co noc rybář seděl u rybníka a čekal na sumce zabijáka. Až sedmého dne se rybářovi poštěstilo. Byl to neúprosný boj mezi sumcem a rybářem. Rybář silného sumce přemohl a tím svůj úkol splnil. Víla také dodržela svůj slib. Přinesla mu lahvičku s živou vodou. Rybář svou dceru oživil a do jeho stavení a života se opět navrátily radost a štěstí.

Stařec přišel k rybníku víle poděkovat. Víla se vynořila z vody a pravila: „Nemáš zač, rybáři, své sliby plním. Ať se Vám v chaloupce na hrázi dobře žije!“

Rybář a jeho dcera tak žili šťastným a spokojeným životem dlouhá léta.

ŘEKA SÁZAVA

Veronika Vilímovská, 6. B

Narodila jsem se v blízkosti Šindelného vrchu jako Stružný potok. Dotekla jsem do rybníka Velké Dářko a potom jsem se vydala dál do krajiny už jako řeka Sázava. Byla jsem úzká, klidná, ne moc hluboká, vlastně jsem byla takový malý potůček.

Postupně jsem ale sílila a mezi Žďárem nad Sázavou a Přibyslaví se ze mě stala divoká řeka s velkým spádem a peřejemi. Pak jsem se zklidnila a začala jsem se točit do mnoha zákrut. Když jsem dotekla pod město Světlá nad Sázavou, začala jsem se nudit. Zatoužila jsem po troše adrenalinu a vytvořila jsem divoké peřeje v oblasti známé jako Stvořidla. Myslím, že tato krajina se mi opravdu povedla. Je tajemná a divoká zároveň a veliké balvany, které jsem léta omývala, jsou úchvatné. Toto divoké putování mě příliš unavilo, a proto dál teču klidně a nikam nespěchám. Moji cestu mi zkřížilo mnoho jezů, které mi nedovolily rozeběhnout se rychleji. U Týnce nad Sázavou jsem byla natolik odpočínutá, že jsem se mohla opět rozdivočít v krásných peřejích. Mé řečiště je kamenné a okolo mne se tyčí strmé stráně. Dostatečně vybouřená se již jako klidná řeka vlévám u Davle do Vltavy.

Lidé o mně říkají, že jsem krásná. Asi to bude pravda, protože jinak by určitě na mých březích nevyrostlo tolik krásných měst, hradů, zámků, trampských osad a kempů.

VODA

Jelínková Štěpánka, 7. A

Teče voda teče,
pomalu se vleče.
Korytem si cestu razí
a s kameny se hezky mazlí.

Na klidné hladině
vypadá nevinně.
Velká voda se vlní,
když se zkázou plní.

Řítí se zpustlou krajinou
a valí se dále za jinou.
Vybere si svou daň,
život však půjde dál.

Jindy je vody zase málo,
čím je to asi dáno?
Šetřme, ať je vody dost,
a žijme tu pro radost.

Teče voda teče,
pomalu se vleče.
Korytem si cestu razí
a s kameny se hezky mazlí.

Na klidné hladině
vypadá nevinně.
Velká voda se vlní,
když se zkázou plní.

Řítí se zpustlou krajinou
a valí se dále za jinou.
Vybere si svou daň,
život však půjde dál.

Jindy je vody zase málo,
čím je to asi dáno?
Šetřme, ať je vody dost,
a žijme tu pro radost.

Voda a příroda

Krausová Tereza, 7. A

Voda teče mezi břehy,
kamenny tam omílá,
vydra skáče do té vody
a vousky si omývá.

Voda teče v potůčku
okolo malého paloučku,
kde jí zajíc mrkvičku
a kouká na lištičku.

Ve vodě jsou bublinky
jak čokoládové pralinky,
ryby se tam mrskají
a bubliny praskají.

Voda je život pro všechny,
lidi, zvířata i rostliny,
proto ji chraňme, jak se dá,
ať žije naše příroda!

Voda a příroda

Krausová Tereza, 7. A

Voda teče mezi břehy,
kamenny tam omílá,
vydra skáče do té vody
a vousky si omývá.

Voda teče v potůčku
okolo malého paloučku,
kde jí zajíc mrkvičku
a kouká na lištičku.

Ve vodě jsou bublinky
jak čokoládové pralinky,
ryby se tam mrskají
a bubliny praskají.

Voda je život pro všechny,
lidi, zvířata i rostliny,
proto ji chraňme, jak se dá,
ať žije naše příroda!

VODA

Jan Kružík, 7. B

Teče voda v řece,
nic moc se jí nechce.
Když zaburácí blesky,
bere s sebou auta, domy.

Děšť bičuje celou zem,
kam si asi zalezem?
Vylezeme na stromy,
těm se vyhnou pohromy.

Když se prudce ochladí,
vytvoří se náledí.
Tím to ale nekončí,
voda zkázu dokončí.

Ledy, které potom tají,
hrozně velkou sílu mají.
Zničí pole, louky, lesy,
my se ptáme, jaro kde jsi?

S vodou není radno zápasit,
vždyť ona umí oheň uhasit.
Voda je prostě velká dáma,
už od pradávna je tu s náma.

VODA

Jan Kružík, 7. B

Teče voda v řece,
nic moc se jí nechce.
Když zaburácí blesky, hromy,
bere s sebou auta, domy.

Děšť bičuje celou zem,
kam si asi zalezem?
Vylezeme na stromy,
těm se vyhnou pohromy.

Když se prudce ochladí,
vytvoří se náledí.
Tím to ale nekončí,
voda zkázu dokončí.

Ledy, které potom tají,
hrozně velkou sílu mají.
Zničí pole, louky, lesy,
my se ptáme, jaro kde jsi?

S vodou není radno zápasit,
vždyť ona umí oheň uhasit.
Voda je prostě velká dáma,
už od pradávna je tu s náma.

Voda, voda, vodička

Vojtěch Novák, 7. B

Voda, voda, vodička

Vojtěch Novák, 7. B

Vodo, vodo, vodičko,
ty jsi naše pitíčko,
nejlepší jsi za studena,
pokud není zase zima.

Vodo, vodo, vodičko,
ty jsi jako zlatíčko,
když měsíček svítí,
hladina se třpytí.

Vodo, vodo, vodičko,
někdy je tě maličko,
někdy zase příliš moc,
pak voláme o pomoc.

Vodo, vodo, vodičko,
napoj v zemi zrníčko,
vyroste z něj kvítek bílý,
pro štěstí všech dobrých lidí.

Vodo, vodo, vodičko,
na shledanou básničko.

Voda má...

Lucie Filipová, 8. A

Voda má...

Lucie Filipová, 8. A

Vodo, vodo, vodičko,
proč je tě tak maličko?
Někdo si tě váží,
a jiní zase ne.
Voda, voda, vodička,
je pro nás
nezbytná věcička.
Pijeme ji,
koupeme se v ní,
vaříme s ní,
ale nevážíme si jí.
Proto říkám,
já vám teď,
já s ní neplýtvám,
tak ve mě hled'

Aleš Pergl, 8. A

Voda teče proudem ladným,
kudy projde, tam je život pro rostliny snadný.
Modrá je a průzračná, jak samo nebe.
Zachrání, člověče, ba i Tebe.

Bez vody svět by nemohl být,
bez ní se nedá na Zemi žít.
Vše, co si po světě chodí a létá,
vodu potřebují i na kraji světa.

Teče si krajinou, bublá a chladí,
všichni, co žijí, jí mají moc rádi.
V létě nás ochladí, když se jí napijem,
také se pobavím, když vodou poplujem.

Voda však není jen hodná.
Kolikrát do roka zvedne se hladina
a zmizí pod ní domek, či rodina...
strachu nám přinese...voda nešťastná.

Voda je živel, nezkrotný tvor,
nedá se zastavit, je horší než mor.
Žít s ní však musíme, to je dané,
někdy to bohužel není snadné.

Filip Bounla, 8. A

Bylo nebylo jezírko, které bylo krásné. Plné vodních živočichů a lidí. Jednoho dne se zlí lidé rozhodli vypustit jezírko do moře, kvůli území, kde si postaví tu nejvíc znečišťující firmu na světě. Lidem se to nelíbilo a protestovali, ale nakonec prohráli a zlí lidé ho nechali vypustit.

Po vypuštění nezůstalo nic. Ale byla tu jedna kapka, která se nedostala do moře. Ztratila se od své kaluže (rodiny). A tak se vypravila najít moře. Ale sama ho určitě nemůže najít. Po cestě našla další osamělou kapku. „Ahoj, jsem kapka Radka. Ty jseš taky z toho jezírka, které vypustili?“, zeptala se kapka. „Ahoj, jsem kapka Milan. Ano, jsem z toho jezírka, ale nedostal jsem se tam. Pumpa mě nenasála“, řekla osamělá kapka. „Tak pojď se mnou. Půjdem spolu najít to moře“, řekla Radka. „Tak dobře“, kývl hlavou Milan.

A tak se dvě kapky vydaly na cestu, plnou nebezpečí. Přesly horu, prošly mnoho měst a našly zdejší vodu.

„Dobrý den“, řekla Radka, „hledáme moře. Nevíte, kde je?“. Voda mu odpověděla: „Myslím, že jsem tam už byla, u toho moře, ale nemůžu si vzpomenout kde“. „Vážně nevíte kde?“, zeptal se váhavě Milan. „Počkat, už možná vím. Myslím, že je tamtím směrem“, ukázala na sever voda. „Ano, tam určitě bude“. „Tak děkujeme“, řekli Radka a Milan. „Nemáte zač a hodně štěstí“, popřála voda.

A tak se dva dobrodruzi vydali na cestu. Šli na sever, jak jim voda ukázala. Když přešli kopec, uviděli moře. Jásali: „Hurá, už tam budeme“. Ale narazili na jeden problém. Před nimi byla velká propadlina.

„Jak to přeskočíme?“, zeptal se Milan. „Něco vymyslíme“, odpověděla Radka. „Hele“, vykřikl Milan, „vidím odtud most“. „A jó“, vesele řekla Radka. „Rychle pojď“, dodala.

A tak vyřešili velkou propadlinu a pokračovali dál. Když dorazili na pláž, byli rádi, že se dokázali dostat k moři. A tak se rozloučili, ale slíbili si, že se jednou zase setkají.

Voda má...

Kateřina Dubjáková, 8. A

Voda je nezbytnou součástí života,
pijeme ji každý den,
však naplňuje nás nejistota,
že ztratíme ji přeci jen.

Žralok a medúzy ve slaných vodách žijí,
ani je oči nepálí,
často se vidí se sépií,
při setkání mezi korály.

Moře však nechtějí všechny ryby.
Kapr, okoun, sumec a plotice,
ti rádi žijí bezpochyby
ve svém sladkém rybníce.

I kytky mají vodu rády,
děšť v nich radost probouzí.
Vyniknou pak jejich barvy,
což radost v lidech vykouzlí.

Voda je snh, voda je led,
tak čaruje příroda.
Dle počasí změni se hned,
je to zázračná metoda.

Voda je k životu důležitá,
pro zvířata i pro lidi.
Množství vody nespočítá
Einstein ani pralidi.

Voda má...

...výlet na ryby

Kristýna Jelínková, 8. A

Nejvíce se těším na to, když tařka přijde domů a řekne: „Zítra jedeme na ryby“. Já s bratrem a tařkou jsme si udělali zkoušky a dostali rybářský průkaz. Jezdíme ráno, dopoledne, odpoledne a někdy i navečer. Když dorazíme na místo, vyndáme „náradí“, pruty a návnady. Kolem rybníka nebo řeky bývá někdy dost rybářů. Ale je tam klid, jako kdyby tam nikdo nebyl.

Než nahodíme, musíme dát na háček návnadu a do krmítka směs. Po nahození musíme sledovat policajta, splávek nebo poslouchat rolničky. U vody si odpočineme, je tam hrobové ticho. Občas něco žbluňkne do vody.

Po čtvrt hodince se konečně hýbne policajt a teď ho musím bedlivě sledovat.

Jenom kolem návnady proplula ryba, ale nechytila se. Po chvílce se hýbne znovu, seknu a na háčku se mrská malý cejnek. „Nevadí“, řekne tařka. Nahodím znovu a zase čekám, pozoruji a odpočívám.

Naštve mě, když někdo vedle mě „tahá jednu rybu za druhou“! Já se také konečně dočkala, tahám krásného velkého kapra, kterého si vezmeme domů. Bratr chytil dva cejny. Jsou moc malí, abychom si je vzali domů. Je rád, že aspoň něco chytil.

„Tak balíme“, řekl tařka, „už se stmívá, pojedeme domů“. Odmlouvám. „Hýbe se mi policajt“, říkám.

„Ještě nechci jet!“ „Pojedeme příští víkend“, povídá.

Když už jsme sbalení, zkontrolujeme, jestli tam po nás něco nezůstalo a sedáme do auta. Ryby a tašky v kufu a jedeme domů.

Moc se těším na příští víkend. Jsem zvědavá, kam nás tařka vezme příště.

O hastrmanovi, který choval rybičky

Michaela Finstrlová, 8. A

„Voda má čarovnou moc a v každé její kapce bývá ukryta pohádka.“
Příběh, který vám teď budu vyprávět, se na mou duši stal. Ale je to tak dávno, že už to snad ani pravda není.

V malinkém údolí na kraji lesa leží rybník, kterému dnes nikdo neřekne jinak než-li Hastrmaňák. Proč Hastrmaňák? To je přeci jednoduché. Protože v něm žil hastrman, jménem Matěj. Byl to velice chytrý a také elegantní hastrman. Nosil červené holínky, světle šedé kalhoty, zelený frak a také zelený klobouk s červenou stužkou obmotanou kolem něj.

Nestrádal si pod hrníčky dušičky. Ani nikoho v rybníce netopil. To dělají přeci vodníci... A né hastrmani. Zkrátka a dobře, Matěj měl jiné „hobby“ ... Choval rybičky. A to všechny, které se v rybníce chovat dají. Jako například : kapry, štiky, okouny, bělice a mnoho dalších rybiček. Každý den se o ně Matěj hezky staral. Krmil je, hrál si s nimi, prali spolu prádlo, hráli piškvorky. A pak hastrman vysedával dlouho do noci na stavidle nad rybníkem a bafal ze své fajfčičky. A zrovna tehdy, se udál náš příběh...

„Na místa, všichni do řady!“ ,zvolal Matěj a rybky na povel plavaly do řady. Matěj vzal veliký koš s bílým prádlem, stoupl si na stavidlo a celý ho vysypal do rybníka. „Tak a pereme,“ zavelel a rybky začaly prát prádlo. „Huberte! Kam s tím plaveš?! Zpátky! Tak a prát...“ „ Nežoužlej to a per pořádně!“ , upozorňoval Matěj sumce Huberta.

Když bylo prádlo vyprané, všichni šli na oběd. „Hele Matěji, poslouchej,“ řekla bělice Mirka. „Začíná sem chodit čím dál víc lidí. A špiní nám rybník,“ povídala smutně. „Ano. To je pravda,“ přidal se k ní kapr Karel. „Už se tu skoro ani mezi těmi odpadky nedá plavat,“ nadávaly ryby. „Já to přeci vím. Jenže co s tím mám dělat?“ ptal se Matěj. „Už vím! Odstěhujeme se. Půjdeme do města a otevřeme si akvaristiku.“

Potok

Daniel Hoskovec, 8. B

Byl jednou jeden potůček,
co nádherný měl zvouček.
Rozmlouval ke mně vlídně,
nesl s sebou však těžké břímě.
Listy a jehličí s sebou vzl.
I odpadky jsem v něm nalezl.

Odpadků s sebou nesl hodně.
Jako jich je za povodně.
Divil jsem se tomu jevu.
Támhle láhev, tady pneu,...
dost nehezky již od pohledu.
Vysvětlení v nedohlednu.

Nechápu tuto situaci,
vždyť máme skládky přeci.
Doneste tu pneu tam.
A neházejte ji jinam.
Nechte vodu v klidu téci!
Nešpiňte ji, vy hlupáci!

Potok

Daniel Hoskovec, 8. B

Byl jednou jeden potůček,
co nádherný měl zvouček.
Rozmlouval ke mně vlídně,
nesl s sebou však těžké břímě.
Listy a jehličí s sebou vzl.
I odpadky jsem v něm nalezl.

Odpadků s sebou nesl hodně.
Jako jich je za povodně.
Divil jsem se tomu jevu.
Támhle láhev, tady pneu,...
dost nehezky již od pohledu.
Vysvětlení v nedohlednu.

Nechápu tuto situaci,
vždyť máme skládky přeci.
Doneste tu pneu tam.
A neházejte ji jinam.
Nechte vodu v klidu téci!
Nešpiňte ji, vy hlupáci!

Voda

Voda

Táborská Eliška, 8. B

Voda, voda, voděnka,
průzračná jak pomněnka.
Krásně čistá,
pro nás jistá.

Bez vody by nebylo nic,
poznal by se života rub i líc.
Umřeli bychom?
Určitě ano.

Voda je náš pohon,
berme to na vědomí.
Pro zemi jak ozón,
nekažme si svědomí.

Proto budme šetrní,
nebudme jak na trní.
Vemte si k srdci tyto věty,
aby byly lepší naše světy.

Co umí voda?

Co umí voda?

Josef Havíř, 8. B

Ze zahrádky zadními vrátky
zurčí čirý pramínek.
Z dálky nese stéblo trávy
a obtéká kamínek.

Želva tudy spěchá, velice se snaží.
Těší se, až nožky svlaží
v chladné vodě u jezírka.
Přemýšlí, co všechno
vlastně voda dokáže!?

Voda chladí, bublá, cáká,
myje, léčí, k pití láká.
Život dává, také bere,
v čaji hřeje, šaty pere.
Zurčí, hučí, vodopádí,
k letním hrátkám děti svádí.
Svěžest dává rostlinám.
Vodopádem skví se v hoře,
širo-širá je jak moře!

Voda

Voda

Kateřina Cihlářová, 8. B

Voda je něco, co mě uklidní.
Ten šumivý zvuk...
Třeba je to naivní,
mně je to ale fuk.

Možná je divné,
že si jí tak vážím.
Jednou to pochopíš,
já tomu věřím.

Jednou ti dojde,
proč je mi tak milá.
Přes kameny se vlní,
je průhledná, bílá.

Ano, je to voda,
a ty přijdeš na to.
Že jednou, možná ne hned,
právě ona bude cennější než zlato.

VODA MÁ

VODA MÁ

Kateřina Burianová, 9. A

Voda je dar, který padá z nebe,
bez kterého bychom neznali nikoho ani sebe.
Někdy padá málo, jindy zase víc,
občas je až na obtíž.

Díky vodě vznikl život,
kterého je všude plno.
Život, který ničí vše,
co se mu přičí.

I rostliny v zemi pláčou,
když obloha je bez mráčeků.
Ostatní však radostí skáčou,
když slyší zpěv ptáčeků.

Zvířata jsou na tom stejně,
vodu také potřebují.
Bez ní se jim špatně žije
a málo se pohybují.

Život bez vody si nemůžeme představit,
i když ji někdy nedokážeme zastavit!

Studecká Tereza, 9. A

Na jednom kopečku,
na horském vršíčku,
pramení potůček,
tekoucí do řek.

Řeka se line krajinou,
voda v ní není jedinou,
jsou tam spousty kamenů,
a vodních živočichů.

Ryby mají vodu rády,
jinak by plavaly dolů zády.
A to by nebylo dobře,
nedoplavaly by do moře.

Moře, to je velká louže,
tmavá jako černá bouře.
Ještě větší než to moře,
je oceán o velké ploše.

Dominika Kruntorádová, 9. B

Voda je důležitá věc,
má ji rád celý svět.
Někdo má radši vodečku,
ale to jenom ty. Ty blbečku!

Každý den piji vodu jen,
dodává mi sílu jít ven.
Je moc dobrá a zdravá,
cítím se po ní velmi mladá.

Když na něco chuť dostanu,
mám výbornou obranu.
Vodu místo čokolády
a kila jdou do zahrady.

Voda má

Kryštof Koumar, 9. B

Voda má, voda má,
je pro všechny tvory nezbytná.
Někdo jí má dostatek,
a jiný ji postrádá.

Pro mě je nejdůležitější z vod voda pitná,
myslím si, že je to věc opravdu nezbytná.
Čistá voda je nejzdravější pití,
bez ní by na světě nebylo k žití.

Nejvíc je na Zemi vody slané,
nachází se v mořích i oceánech.
Pít se nedá, zničila by vám střeva,
avšak na koupání je opravdu skvělá.

Další voda, která je oblíbená,
je voda, která je tak trochu vylepšená.
Legálně se může až od osmnácti,
dvě, tři promile a usteleš si v chraští.

Voda má

Jan Tvrdlík, 9. B

Voda má

Jan Tvrdlík, 9. B

Voda bezstarostně plyne,
mezi skalisky se line.
Její vlny příjemně šumí,
na jaře však mohutně duní.

Nebere si servítky,
tak honem připravte si kbelíky!
Pospěšte!! Voda už se blíží,
hlavně, ať je to bez potíží.

Lidé mysleli si, že stačí modliteb pár,
bohužel... Byl to jenom naivní fám.
Voda už byla na dohled,
tak podej mi ruku hned.

Mohutná vlna už je tu,
to nebude dělat dobrotu.
Všechno se bortí, kroutí, padá,
Prosím... ať už je voda stálá.

Několik minut mokrého pekla,
každému, kdo přežil, slza po tváři tekla.
Následky jsou hrozivé,
a to není jediné.

Tak lidi – važme si toho, co máme,
protože nikdy nevíte, co se stane.
Berte to jako výstrahu,
ať i vy nepřijdete o hlavu!

Volf Dominik, 9. B

Naši Zem tvoří souš a voda,
což pro ryby není škoda.
Dvě třetiny tvoří oceány,
z nichž Tichý je ten nejvíc známý.

Brázdit plachetnicí bych ho chtěl,
na Tahiti vidět tance snědých těl,
plavat v krásných lagunách,
pohupovat se lehce na vlnách.

Že Česko žádné moře nemá,
je bohužel věc zcela zřejmá,
rybníků, jezer a řek máme dost,
tak nemusí mít nikdo zlost.

Vodu si chránit musí lidé,
vždyť je důležitá pro vše živé.
Co kdyby u nás vznikla poušť,
to bych nechtěl vidět tu spoušť.

Zdena Vorlíčková, 9. B

Jednou se mi zdál sen. Ocitla jsem se brzy ráno na pláži. Východ slunce. Řekla jsem si, že půjdu zkusit vodu. Nejprve jsem zkusila jen jeden prst, jestli není studená. Když jsem zjistila, že voda je úžasně teplá, rozeběhla jsem se do hloubky. Když už mi byla voda po krk, popotila jsem se. Otevřela jsem pod vodou oči a vůbec mě nepálily. Jsem přeci ve snu, a můžu si přát cokoli chci. I kdybych si tu teď vedle mě přála jednorozce, aby si se mnou zaplaval, stalo by se.

To, co jsem viděla, mě tak ohromilo, až jsem se zakuckala. Voda se mi dostala do plic a já si rychle musela přát, abych se neudusila. Když už jsem byla v pořádku, tak jsem se zase začala soustředit na tu krásu kolem mě. Tolik zajímavých ryb jsem ještě v životě neviděla. Plavala jsem dál a viděla jsem korály všech barev a druhů. Taková nádhera! Přála jsem si, aby se mě ty nádherné rybky nebály. Plavala jsem tam s nimi a koukala, jak spolu dovádějí. Tak šťastná jsem ještě nebyla. Vzpomněla jsem si na mé velmi oblíbené zvíře, delfína. Ani jsem nemrkla a jeden ke mně plaval. Pohladila jsem jeho jemnou kůži a měla jsem pocit, že se na mě usmál. Chytla jsem se ho za ploutev a on mě dostal na hladinu. Vidím, jak mu tečou kapky vody po kůži a pomalu usychají. Plave rychle a já mám co dělat, abych se udržela. Doplave se mnou na pláž a já se ho pustím. Projdu si pláž a dostanu se k vodopádu.

Je nádherný. Všechno kolem je zelené a vše krásně voní. Opět vyzkouším vodu a zjistím, že je neuvěřitelně studená. Řeknu si, že tohle asi nedám, a tak si aspoň sednu a pozoruji ptáky, kteří si loví ve vodě ryby. Bylo mi skvěle.

Strašně rychle to uteklo a já jsem se vracela na pláž, protože byl západ slunce. Sedla jsem si a jen jsem pozorovala, jak sluníčko zapadá za moře. Jako by se šlo potápět. Lehnu si a zavřu oči. Chvilí tak ležím a najednou slyším něco jako zvonek.

Budík! Otevřu oči a jsem ve své posteli. Teď si budu muset vystačit jen s vodou z kohoutku.

Obsah:

3. A	Jan Trpišovský	Voda.....	3
3. A	Jana Karbanová	Ochránce vody.....	4
4. A	Nikola Horká	Voda.....	5
4. A	Zdeněk Jelínek	U vody.....	6
5. A	Anežka Pažoutová	Voda.....	7
6. A	Aleš Dolejší	Voda.....	8
6. A	Filip Zich	Voda.....	9
6. A	Jana Kratochvílová	Voda.....	10
6. A	Josef Chaloupka	Zamrzlá voda	11
6. A	Anděl Martin	Cesta vody.....	12
6. A	Martin Kvasnička	Voda.....	13
6. A	Michaela Radiková	Voda a život.....	14
6. A	Veronika Kačírková	Voda kolem nás	15
6. B	Leila Štěpánková	Amara štěstí má	16
6. B	Nikola Chudobová	Voda v ročních obdobích	17
6. B	Patrik Nerád	Voda.....	18
6. B	Štěpán Vavříčka	O živé vodě	19
6. B	Veronika Vilímovská	Řeka Sázava	20
7. A	Jelínková Štěpánka	Voda.....	21
7. A	Krausová Tereza	Voda a příroda.....	22

Obsah:

7. B	Jan Kružík	Voda.....	23
7. B	Vojtěch Novák	Voda, voda, vodička.....	24
8. A	Lucie Filipová	Voda má... ..	25
8. A	Aleš Pergr	Voda.....	26
8. A	Filip Bounla	Kapka.....	27
8. A	Kateřina Dubjáčková	Voda má... ..	28
8. A	Kristýna Jelínková	Voda má... výlet na ryby	29
8. A	Michaela Finstrlová	O hastrmanovi, který choval rybičky.....	30
8. B	Daniel Hoskovec	Potok.....	31
8. B	Táborská Eliška	Voda.....	32
8. B	Josef Havíř	Co umí voda?	33
8. B	Kateřina Cihlářová	Voda.....	34
9. A	Kateřina Burianová	Voda má.....	35
9. A	Studecká Tereza	Voda.....	36
9. B	Dominika Kruntorádová	Voda.....	37
9. B	Kryštof Koumar	Voda má.....	38
9. B	Jan Tvrdlík	Voda má.....	39
9. B	Volf Dominik	O vodě.....	40
9. B	Zdena Vorlíčková	Voda má.....	41

Voda má...

Sbírka žakovských básní a próz
ke Dni Země 2014

Vydala: I. Základní škola Zruč nad Sázavou v roce 2014

Ilustrace na obálce: Barbora Bínová, 5. B

Náklad: 50 ks

Grafika, tisk: Lepor Kutná Hora – www.lepor.cz

Sbírka byla sestavena z příspěvků žáků I. ZŠ Zruč nad Sázavou do literární soutěže, konané u příležitosti oslav Dne Země 2014.